

Henseende den Egenkab, hvoraf Straffeloven kan rose sig, nemlig at den kun har opsamlet og udviklet den Retsstilstand, som efterhaanden var fremstaaet, og som den da har codificeret. Denne Lov har skabt Noget, som efter min Mening er fuldt saa indgribende i Folks Ret, som det var at lade det gamle tilvante System bestaae. Naar man har sagt, at det staaer de Bedkommende frit for, udenfor Loven at kunne ordne Sagen ved Hjælp af et Contractsforhold, svares der ogsaa fra de meest indsigtsfulde Sider: Ja, naturligviis kan der bestaae et Contractsforhold, saavidt dette kan taales; men efter min Overtydning udelukker Formen og Stillingen af Capitel 2 fra Contractsforhold, naar ikke en Bestemmelse som den her foreslaaede bliver optagen. Der bliver da kun Capitel 4 tilbage, i hvis Natur det, om man saa vil, ligger at være undergivet Contractsforhold, men jeg ønsker ogsaa, at Capitel 2 skal være undergivet den Regel, at Contract og frivillig Overenskomst kan træde istedetfor bunden Ret, og at denne kun kan gøres gjældende, naar de Bedkommende ikke have værget sig derimod ved anden Overenskomst. Dersom man siger mig, at der mellem de Punkter, som findes i Capitel 2, er flere, som mindre vel eller maaskee slet ikke passe til denne Bestemmelse, da kan dette gjerne være, men de staae da paa urette Plads og kunne dog ikke være af større Vigtighed. Jeg kan ikke see, hvad der skulde være til Hinder for, at netop denne Deel af Sagen, der er saa spliitert, bliver gjort til Gjenstand for Contractsafgjørelse mellem Bedkommende. Vi have fornylig antaget, at Bøder kunne astjenes ved, at man undergiver sig visse corporlige Lidelser, men dette kan sikk indtræde her, idet nemlig Afgjørelsen mellem Skipperen og Matrosen kan finde Sted paa saadanne Steder, hvor en saadan Regel slet ikke kan gøres gjældende. Det, at berøve den trængende Mand hans smaa Midler, er altsaa det eneste Vilkaar, hvorom der her kan blive Tale, naar det ikke bestemmes, at han fra Begyndelsen af kan sige: Jeg

gaaer ind paa det Vilkaar med Skipperen, at jeg underkaster mig den hidtilværende sædvanmæssige Disciplin ombord, men jeg vil ikke have min Pung berørt deraf. Af denne Grund har jeg søgt at opretholde denne Bestemmelse. Man maa vel lægge Mærke til, at Sagen ikke alene angaaer den enkelte Mand, men tillige hans Familie, for hvilken han skal sørge. Man berøver Skipperen de andre Midler til at holde Orden paa Skibet; man nøder ham til at tage Midlerne fra Manden og derved at skabe Sult og Elendighed i dennes Familie istedetfor at man kunde lade Matrosen opfylde sin Pligt under de Betingelser, som hidtil have været de gjældende. Kunde Manden uden Videre sige: Jeg er dømt i en Bøde af en halv Maanedes Hvre; dette er efter det Forhold, der er sat i Straffeloven mellem Bøder, simpelt Fængsel, Fængsel paa Vand og Brød osv., det Samme som et Par eller 3 Dages Fængsel paa Vand og Brød; lad mig udstaae dem og dermed være færdig, vilde jeg endda sige, at Forholdet var nogenlunde taaleligt, men da Lovudkastet bestemmer, at Bødesystemet skal være noget Absolut, vil det være i højeste Grad ubilligt mod en Besolkning, der med ikke store Indtægter skal ernære Kone og Børn, som ere hjemme. Efter den højeste Grad af Sandsynlighed vil det lidt efter lidt afholde Folk fra at tage Tjeneste ombord i Fartøier.

Klein: Det Endringsforslag, jeg havde stillet til Lovudkastets § 43, har jeg taget tilbage, og det er derved blevet saameget lettere at komme til en Overenskomst med det andet Thing, idet der nu kun foreligger et eneste Differenspunkt. Landstthinget har i det Hele taget indskrænket sig til at gjøre meget saa Forandringer i det Lovudkast, der kom til det fra Folkethinget, idet der kun er vedtaget Forandringer paa 4 Steder. Den ene bestaaer i, at der er tilføjet to ældre Lovsteder blandt de Lovbestemmelser, der skulde hæves, naar den nye Lov træder i Kraft. Den anden Forandring, nemlig med Hensyn til § 7, maa betrag-